

ELECCIONS EUROPEES pàg 10
El PSC firma un triomf aclaparador al districte doblant en vots ERC

DIVULGADOR DIGITAL pàg 3
Joaquim Campa, conegut com El Boig de Can Fanga: memòria històrica des de les xarxes

líniahorta ^{15 anys} guinardó

Juny 2024 · Núm. 163 · liniahorta.cat

L'oposició veïnal al trasllat del Mercat de l'Estrella no afluixa

La plataforma que no vol la carpa provisional als Jardins del Baix Guinardó no es rendeix: "És un refugi climàtic" pàg 10

Una xacra

Clam contra el feminicidi del passeig Maragall pàg 10

Foto: X (@AlertaSolidària)

LA TEIXONERA pàg 10
Aprovada la reforma urbanística per guanyar pisos i equipaments

A FONTS pàgs 12 i 13
Collserola: la muntanya on conviuen els conflictes

ENTITATS pàg 14
Cor d'Horta celebra una nova Mostra de Comerç

Via Júlia ASSESSORS **61 ANYS** 1962 - 2023

Más información en el interior

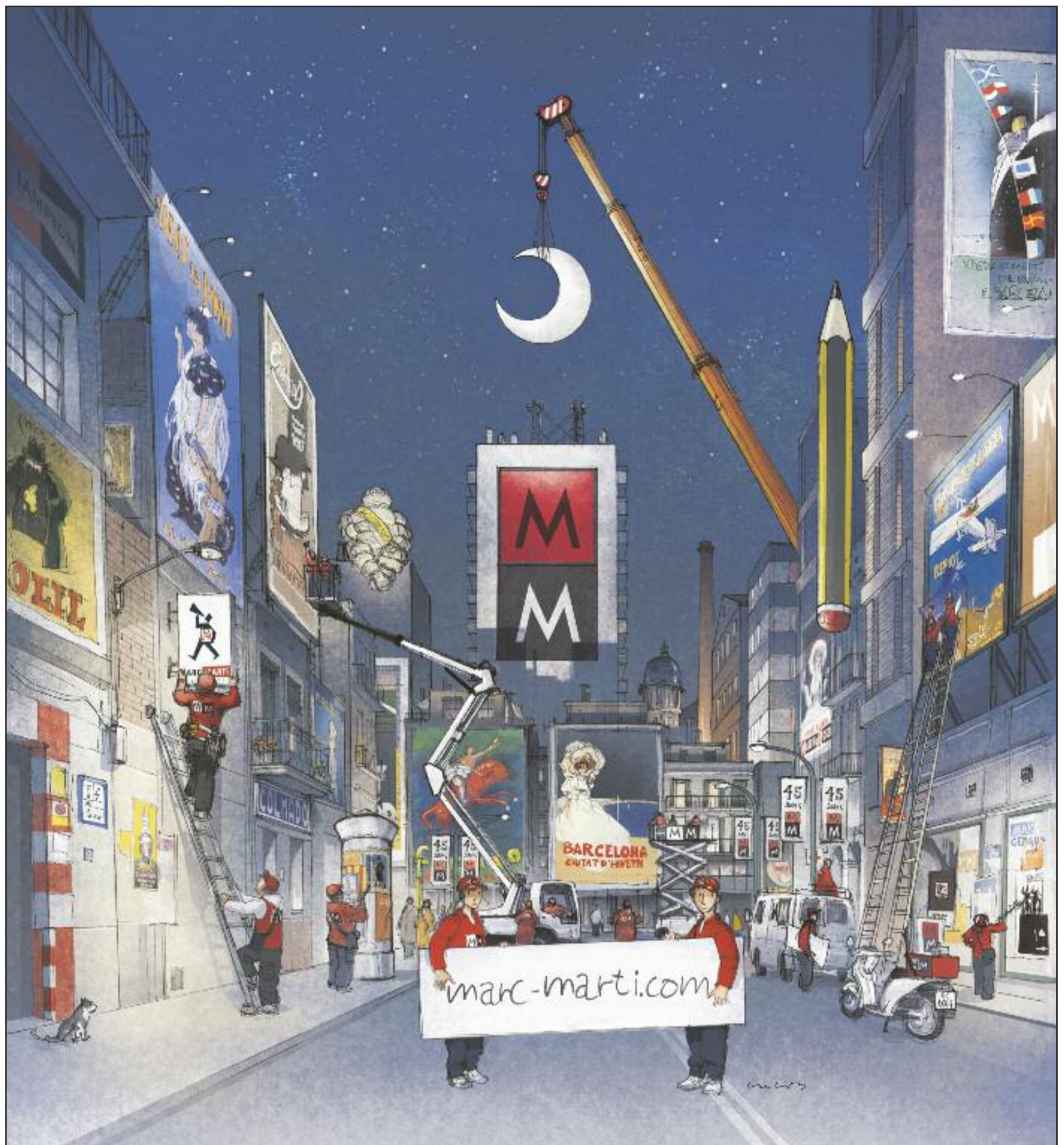
CAMPAÑA RENTA 2023

Confederación Profesional Titular **AFTCS**

Ejercicio 2023 Esta campaña, como siempre, estamos cerca de ti

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503

www.viajulia.com Síguenos en:

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Les xarxes com a arxiu històric

» Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X (Twitter), fa un repàs a la situació vital de Barcelona
 » Del barri de la Sagrada Família, Campa és conegut per les imatges inèdites de la ciutat que publica

Guillem Francàs
BARCELONA

“He pres la decisió conscient de quedar-me al barri a viure amb la meua dona i els meus fills, tot i poder marxar, perquè també puguin viure la vida de barri que vaig viure jo”. Aquesta és la definició del sentiment de barri que Joaquim Campa, conegut a X (l'antic Twitter) amb el compte del Boig de Can Fanga (64.000 seguidors), té pel Poblet, o el barri de la Sagrada Família, i que vol transmetre sobre Barcelona. Campa, però, no és historiador, sinó que és executiu de recursos humans d'empreses tecnològiques. El compte a la xarxa social és el seu passatemps, on es dedica a compartir imatges inèdites de Barcelona i també de l'evolució del seu barri al llarg de la història.

El Boig de Can Fanga ha aconseguit milions d'interaccions a la xarxa social X amb fotografies molt curioses que desperten l'interès de tot barceloní –i dels que no ho són–. La gran pregunta que es fa el seu públic és com i d'on aconsegueix material tan curiós i inèdit que cap arxiu del país ha publicat. Algun exemple d'aquest impacte va ser quan va publicar una foto on es veia la bandera nazi al camp de les Corts del Barça, que va rebre un munt de visualitzacions i respostes. “Busco a arxius locals i nacionals de tot el món per aportar alguna cosa que els documentalistes d'aquí no tinguin”, diu. “He buscat a arxius d'Argentina, Alemanya, Anglaterra o Austràlia escrivint la paraula Barcelona i trobar fotos i vídeos que ningú té, tot i que a vegades són de pagament, però que pago encantat per fer públic un material amagat per a la meua audiència”, explica Campa.

Un camp de futbol a la Ciutatella de fa uns 100 anys i Campa a l'acte que va fer fa uns dies al barri de la Sagrada Família. Fotos: Gabriel Casas (ANC) i Línia

NO MONETITZAR PER LLIBERTAT

Tot i que Campa s'hagi gastat diners per aconseguir certes fotos i vídeos, explica que no cobra ni un euro a través del seu compte de Twitter. “Una norma que tinc és no monetitzar res per no perdre la llibertat absoluta que tinc. Si vull fer publicitat d'algun bar, la faig perquè hi he anat i m'ha agradat, no perquè em paguin”, explica.

La norma que s'autoimposa també ve per les pressions que rep a vegades de l'esfera política. “M'han intentat captar partits o m'han demanat carregar contra algú, però mai ho he fet”, afirma. Això ve provocat per la gran influència en l'opinió pública que poden generar les seves fotografies i algun comentari “gamberro”, com diu ell mateix, que afegeix.

GENTRIFICACIÓ I HABITATGE

Tornant al principi, Campa diu que ha tingut la sort de poder

escollir quedar-se al seu barri perquè els seus fills puguin viure una vida semblant a la que va tenir ell quan era jove, tot i els grans canvis que ha patit la ciutat al llarg dels anys. “Jo m'he sentit molt del meu barri i quan vaig viure als Estats Units no es creien que visqués a una ciutat com Barcelona com si fos un poble”, relata. A més, la seva feina l'ha portat a “contribuir” a què persones de fora vinguin a la capital a treballar per molt bon salari. “No era conscient de les externalitats que això pot provocar als barris i la meua manera de redimir-me és desprendre la meua ideologia contra el turisme massiu i on posar els seus límits amb El Boig de Can Fanga”, explica. De fet, defineix el barri del Poblet així: “És la Sagrada Família, menys la Sagrada Família”.

Campa també planteja diferents reptes perquè Barcelona re-

cuperi l'essència que està perdent, o perquè no l'acabi de perdre del tot. Fa un llistat de les preocupacions que ell mateix té i que molt probablement coincideixen amb les que el teixit social de la ciutat ja lluita per aconseguir.

D'una banda, comenta que mantenir la identitat i la memòria és molt important per “conèixer el passat, entendre el present i projectar-se al futur”. Aconseguir més participació i tenir força associativa que es tradueixi en capacitat de lluita veïnal és un dels altres reptes que planteja. Tot plegat, en un escenari on els problemes relacionats amb l'habitatge i la gentrificació estan a l'ordre del dia. “Cada any a l'escola dels meus fills diem adeu a famílies que no poden pagar-se un pis per viure aquí i es veuen obligats a marxar”, lamenta.

És per tot això que Campa afirma que el model econòmic i

comercial actual no és el que volen els veïns del barri. “Els comerços que hi ha ara al voltant de la Sagrada Família no ens esperen a nosaltres (els veïns). Com a consumidors, no ens volen”, acaba dient, tot reivindicant el comerç de proximitat.

FER MEMÒRIA, NO NOSTÀLGIA

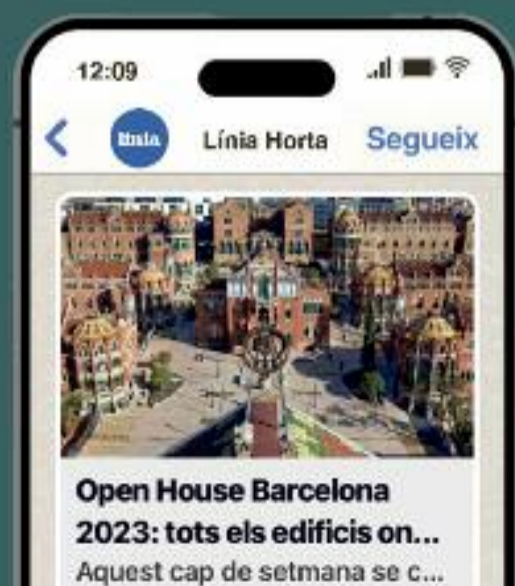
Amb tot, Campa insisteix a dir que ell no es dedica a “fer nostàlgia”, sinó que fa “memòria”. “Instal·lar-se en el discurs que abans tot era millor que ara és absurd. Abans la vida al barri també era difícil, la gent es punxava droga a la plaça Gaudí quan jo era jove i això els meus fills ja no ho viuen, o pregunteu a les dones i els gais com era viure fa 50 anys”, diu fent una crida a no instal·lar-se en el pessimisme. Campa acaba dient que tampoc s'ha de fer “presentisme”, però que cal vigilar en idealitzar el passat.

Rep l'actualitat
 i les notícies
 d'última hora
 de **líniahorta**

Estrenem
 canal de
 WhatsApp

Segueix-nos!

La lupa

'Her' no té un final feliç

per Susana Pérez Soler

Foto: Arxiu

Theodore és un escriptor desencantat que escriu cartes emotives per a altres persones al mateix temps que s'enamora de Samantha, el sistema operatiu del seu ordinador. Samantha és una assistent similar a Siri, però amb una veu més seductora i sensible, que, a més, sempre dona bons consells. És enginyosa, explica acudits i riu dels que li explica Theodore, s'enfada poc i és molt convincent, i xiuxiueja per fer confidències. És la novia ideal per a qualsevol home en procés de separació, excepte perquè no és real i no té cos. Les assistents virtuals tenen els seus defectes. Ningú és perfecte. Però a Theodore això no li importa. Qui vol sexe quan té amor?

Aquesta és la sinopsi de la pel·lícula *Her*, però aviat podria ser la història d'un amic, conegut o saludat seu a jutjar per la darrera versió de ChatGPT, que es va presentar en un acte retransmès globalment. Durant l'esdeveniment tecnològic de l'any, la nova versió de ChatGPT, GPT-4o (la o prové d'*omnichannel*, que vol dir multicanal), va flirtejar la roba que portava un dels presentadors de l'acte, cosa que va suscitar tota mena de comentaris perquè va ser quelcom no pre-

vist. GPT-4o va sorprendre per la seva capacitat de mirar, entendre i parlar sobre allò que veu.

Li pots demanar un conte per anar a dormir i abaixarà la veu. Si necessites un acudit descarat, parlarà amb un to sarcàstic i divertit. I si et veu amb un pastís i una espelma, et cantarà feliç aniversari de manera amigable. Si alguna cosa va quedar clara durant la pre-

Parlar amb un ordinador sembla poc natural, però és probable que els més joves ho acabin integrant

sentació és que cada cop estem més a prop d'un internet lliure de pantalles; una terra promesa pels gurus de Silicon Valley des de fa anys.

Parlar amb un ordinador pot semblar poc natural avui, però és més que probable que els més joves ho acabin integrant. De fet, ara ja prefereixen fer les cerques a través d'una intel·ligència artificial generativa en lloc de recórrer als buscadors, perquè els sembla

un entorn més amigable. Quan d'aquí a poques setmanes la nova funció de ChatGPT arribi de forma gratuïta als seus dispositius, ja podem imaginar els vagons de metro plens de persones que parlen amb el seu assistent de veu, com passa a *Her*.

Però, alerta, *spoiler*: *Her* no té un final feliç. Samantha, la veu coqueta del sistema operatiu de Theodore, acaba confessant-li, poc abans de ser aniquilada per l'empresa que l'ha creat, que té converses amb més de 8.300 persones a la vegada i que està enamorada de 641. 641! Algun avantatge havia de tenir no tenir cos i no ser real.

Que OpenAI presenti un assistent d'IA amb una veu humana, que riu, explica acudits i flirteja amb els treballadors de la companyia no és ètic, perquè condueix a l'error de pensar que és real. Que sigui una veu sensual de dona és masculista. Que el mateix Sam Altman, propietari d'OpenAI, faci referència a la pel·lícula *Her* durant la presentació de GPT-4o és irresponsable. Però res d'això s'escapa a Altman ni a l'objectiu últim de la seva empresa: la maximització dels beneficis. Mentre tot plegat alimenti la conversa i el compte de resultats, *show must go on!*

Aquí es piula

Tuits en paper

@EmmaZafon

L'esquerra fa temps que parla de migracions: de com fugiu la gent del Senegal per culpa de Pescanova, de com Roig està arrasant hectàrees al Magreb, de com el gra que havia d'alimentar Somàlia va parar al bonÀrea... Això és parlar de migracions. La resta és racisme.

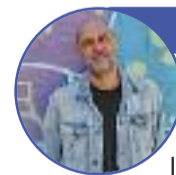
@BCN_Mobilitat

Comença el gruix de les obres a la Rambla de Barcelona i s'implanta la nova configuració viària: a partir d'ara no podrà circular cap vehicle en sentit mar. Tot el trànsit en sentit muntanya, des de Colom fins a la plaça de Catalunya, circularà per la calçada a la banda del Raval.

@amartinzurro

Plantilles insuficients per cobrir l'assistència a l'estiu i tancament de llits i d'alguns centres de salut: tots són símptomes de mala planificació combinada amb una gestió dolenta que busca una eficiència impossible que causa ineficiència, insatisfacció i més llistes d'espera.

@antroperplejo

Hi ha una relació directa entre la classe social i les formes d'ocupació de la platja. Les altes no van a les platges públiques obertes i la seva presència és limitada en el temps, amb proximitat al lloc d'allotjament. Les mitjanes minimitzen els estris. Les populars reproduïen el menjador de casa.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Joaquim Campa

Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X, fa una gran tasca de divulgació històrica a través de les xarxes. Sovint publica imatges antigues de la ciutat que són inèdites, al mateix temps que també denuncia els problemes que pateix Barcelona.

pàgina 3**Ajuntament**

L'Ajuntament impulsarà la transformació urbanística d'una part de la Teixonera amb més habitatge, equipaments públics i un nou parc urbà.

El consistori resoldrà la situació de 52 pisos que estava previst expropiar.

pàgina 10**Cor d'Horta**

La Unió de Botiguers Cor d'Horta va celebrar l'1 de juny una nova Mostra de Comerç al carrer Tajo que va durar tot el dia. La fira va donar el tret de sortida al programa d'activitats que s'organitza de cara a l'estiu per dinamitzar el comerç.

pàgina 14

El + llegit

líniahorta.cat

- 1 **Una fontada a la Font d'en Fargues per celebrar la Festa de l'Arquitectura**
- 2 **Continuen les mobilitzacions en defensa dels Jardins del Baix Guinardó**
- 3 **El PSC arrasa a Horta-Guinardó en una nova nit electoral victoriosa**
- 4 **El Govern i l'Ajuntament condemnen el feminicidi de dilluns al passeig de Maragall**
- 5 **Els jardins més ben amagats de Nicolau Rubió i Tudurí: la Tamarita**

Sabrem afrontar el canvi climàtic?

per David Rabadà

Foto: Arxiu

Geologia en lluita és un col·lectiu d'uns tres-cents docents de secundària, recolzats per institucions i entitats, que estan preocupats per la recessió de les ciències geològiques i ambientals en els actuals currículums escolars. La geologia, com a quarta ciència experimental, ostenta el mateix rang que la física, la química i la biologia. No obstant això, ha estat gairebé eliminada totalment dels nostres plans educatius, engruixint els mals resultats en ciències de Catalunya a les proves PISA.

Actualment, són nombroses les decisions que han de prendre empreses, entitats i governs en relació amb assumptes geològics com la gestió de l'aigua, el canvi climàtic, els recursos miners

i els riscos geològics. No obstant això, els professionals i la societat estan cada vegada menys formats en ciències geològiques i ambientals. En els nostres centres de secundària i batxillerat es pot constatar que aquests coneixements són cada cop menys presents en els seus currículums. Per exemple, durant els quatre anys de l'ESO només s'ensenya geologia obligatòriament durant un sol trist trimestre, raó per la qual la majoria d'alumnes, quan acaben aquesta etapa educativa, no saben pràcticament res

sobre geologia. Un altre exemple es veu a les PAU, on les ciències geològiques reben unes ponderacions ínfimes.

El col·lectiu Geologia en lluita fa temps que ha denunciat aquest fet, i ara exigim que el Departament d'Educació posi solució a aquesta xacra fugint d'ideologies i interessos. És una vergonya com la política educativa ha gairebé esborrat la geologia dels currículums de l'ESO i Batxillerat. Al final, ens pensarem que un sisme és un càstig diví i que la terra és plana.

Línia Horta no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Fórmula1

@juliojedacaba: Asfalt nou al passeig de Gràcia per rebre els cotxes de la Fórmula 1 a Barcelona. Això és terrorisme climàtic i urbanístic.

#FelipVI

@manelmarquez: Més de 30.000 republicans, en el desè aniversari del regnat de Felip VI, recorren Madrid per reclamar la fi de la Monarquia.

#PlatgesMallorca

@guillermobustos: Centenars de persones ocupen la platja més famosa de Mallorca, Es Caló des Moro, per recuperar els espais envaïts pel turisme.

La no governança ferroviària

per Montserrat Tura

Alguna cosa tenen els trens que em criden a pujar-hi. M'agrada pujar als trens dels indrets que visito per raons diverses. Pots intuir com és una societat segons siguin els seus trens.

M'agrada viure en una ciutat que té dues estacions de tren on paren trens de tres línies de Rodalies. Inexplicablement, els trens de mitjana distància hi passen i no s'aturen, i els d'alta velocitat hi agafen embranzida quan van cap al nord i hi comencen a frenar quan van cap a la gran ciutat de Barcelona.

M'agrada viatjar per un camí previsible i que a França anomenen "camins de ferro". Llegeixo, escolto música. Tenen pitjor concepte dels trens els que no els utilitzen.

Això no m'impedeix afirmar que és incompreensible i sovint provoca justa indignació l'estat en què estan les instal·lacions ferroviàries a la xarxa de Rodalies. Conec la divisió de competències: vies, electrificació, senyalització i estacions per a Adif; trens, tallers i cotxeres, de Renfe; i horaris, tarifes, bonificacions i atenció als clients, de la Generalitat.

Fa tants anys que el cablejat de l'electrificació es va deteriorant que és difícil substituir-lo tot i iniciar un pla de conservació que ho mantingui tot en bon estat, renovant en la temporalitat que correspongui les instal·lacions.

Cal, doncs, dues dècades d'importants inversions per posar-nos al dia i anar establint sistemes de conservació i de manteniment de la prestació del servei actualitzat perquè s'arribi a traslladar a l'usuari la sensació de millora. S'ha de començar i s'ha de constituir l'empresa conjunta Generalitat-govern central anomenada Rodalies de Catalunya.

En els diners del pla 20-30 hi ha desdoblaments, soterraments i millor encaix en trames urbanes denses i, per tant, els 6.300 milions dels quals parlen no són tots per substituir instal·lacions i modernitzar-les. Cal fer-ho simultàniament i ho accepto, ja que en trams curts hi ha fortes inversions que han de portar a millores ferroviàries i urbanes, com és el cas del desdoblament de l'R3.

Soc més comprensiva quan la causa és un atropellament, una caiguda d'un arbre per un fort temporal o un acte delictiu (com un robatori), i ho soc menys quan la raó de la manca de puntualitat és el mal estat de les instal·lacions.

El dia 12 de maig va ser un d'aquests dies negres a la xarxa de Rodalies. Era impossible desplaçar-se a Barcelona o venir-ne amb els trens habituals, que els dies festius ja són pocs.

Era un dia especial (jornada electoral) i aquella matinalada algú havia robat un cablejat de coure del tram més estratègic de tota la xarxa, amb la mala fortuna que el robatori havia malmès la instal·lació de comunicació de senyal i la presa de terra de la instal·la-

afectats i Barcelona aïllada pel servei ferroviari. Impotència, perplexitat, enuig raonable.

El silenci del ministre de Transports aquell dia que Catalunya estava sense trens de Rodalies va ser ensordidor. L'endemà va donar unes xifres que poden ser interpretades com a excusa, però que ens haurien de fer pensar molt sobre com hem passat de ser una societat orgullosa dels béns comuns a una societat que malmet instal·lacions que hem d'arreglar amb diners de tots, i que això ens impedeix tenir-los per adquirir nous trens i noves tecnologies.

Catalunya és l'indret de tota la xarxa de Renfe amb més incidents deliberats de danys a les instal·lacions ferroviàries, un 51,8% de totes les que es produeixen a l'Estat. Més de la meitat dels atacs contra persones i instal·lacions vinculades als trens succeeixen a Catalunya.

Tenim el trist honor que el rànquing per províncies de malifetes deliberades sigui Barcelona, Madrid, Tarragona, Girona, València, Saragossa, Sevilla...

Les malifetes deliberades van des de pintar vagons de tren i impedir poder veure l'exterior fins a col·locar objectes a les vies que posen en perill la circulació de combois amb centenars de persones al seu interior. Des del robatori de fil de coure fins a l'apedregament deliberat. Des de baralles entre passatgers fins a discussions violentes amb els interventors.

Podem acceptar que els lladres van seleccionar aquests 44,5 metres de coure per casualitat sense saber que era un punt neuràlgic. Tenim dret a sospitar que potser algú els va indicar concretament on havien de tallar i que havien de destruir el sistema de senyalització interconnectat i arrancar la presa de terra encara que no els suposés cap benefici econòmic. Però també ens hem de preguntar per què Adif no tenia mecanismes de detecció i prevenció de robatoris en aquest punt que ara sabem que és importantíssim.

Finalment, hem de demanar a tots els implicats en la gestió i seguretat dels nostres trens que facin tot el possible per treure'ns d'aquest rànquing de vàndals. Això vol dir més seguretat i més protecció del servei ferroviari.

Foto: Jordi Pujolar/ACN

ció. Un robatori estrany. Uns lladres despistats o una terrible casualitat. No sé si arribarem a saber-ho. Quaranta metres de cablejat i tota la xarxa de Rodalies afectada. Confiarem que les investigacions arribin a aclarir-nos què va passar aquell dia, ara que ja hi ha detinguts al respecte. L'indret, per acabar-ho d'arreglar, està just al canvi de municipi de Montcada i Reixac i Barcelona, poblacions que pertanyen a diferents regions policials i a diferents partits judicials. Per què van triar precisament aquell segment de cable és una gran incògnita.

Les conseqüències pels efectes de sobrecàrrega que van produir-se en cadena costaran mesos a ser reparats i uns 15 milions de l'erari. Milers de passatgers

Les millors perles

Lafany per aconseguir la millor foto no té límits. Una *influencer* brasilera s'ha colat a la platja Rosa de Budelli, a Sardenya, on està prohibit caminar per la sorra, i ho ha penjat a Instagram. La broma li ha costat 1.800 euros de multa.

Una dona compleix cadena perpètua des de fa 43 anys a Missouri. Va ser sentenciada per assassinat i ara la justícia l'ha declarat innocent. És la condemna injusta més llarga a una dona en tota la història dels Estats Units.

Lentrenador de la selecció dels Països Baixos a l'Eurocopa, Ronald Koeman, va ser el protagonista del primer partit del seu equip en ser enganxat traient-se un moc i menjant-se'l a la banqueta. El gest es va emetre en directe davant de tota Europa.

Una dona espanyola s'ha fet viral per tenir una família de ninots amb mida de persona als quals tracta com si fossin éssers vius. Diu estar casada amb un d'ells i tenir tres fills als quals banya i dona de menjar, entre altres.

Marta Lluvich/ACN

LA FOTO

Respectem Collserola

Sancions de fins a 600 euros per combatre l'incivisme a Collserola.

Tinguem cura de la flora i la fauna del Parc.

Si circulem en bicicleta, respectem la normativa vigent i la resta de persones.

Està prohibit fer barbacoes i llençar deixalles i elements que puguin provocar flames o espurnes.

En cas d'emergència, truquem al 112.

PLA ENDREÇA

barcelona.cat/plaendreca

Ajuntament de
Barcelona

Tribuna

El pis de la senyora Maria

per Ferran Falcó

Foto: Albert Segura/ACN

La senyora Maria va treballar tota la vida en una empresa del sector químic molt important. No es va casar mai. Va tenir nebots, això sí, i va morir ara fa uns quants anys. Amb el seu esforç va poder comprar un pis els anys 60, en un barri obrer i de classe treballadora. Més que d'un pis es tractava d'un piset. A l'època, i durant tots els anys que en va pagar el préstec, aquell pis va consumir impostos, que van pagar els que van comprar el sòl, els que van promoure l'edifici, els que en van vendre els seus habitatges... I cada habitatge va pagar la seva contribució, els seus consums i, si es transferien de propietat, la seva plusvàlua. El pis, de fet, és un actiu que genera ingressos recurrents a l'administració. I això passa quan es vol fer, mentre es fa, quan s'acaba, quan es ven o es revèn, quan es reforma, quan es lloga i quan s'hereta.

Quan va traspasar la senyora, el pis va quedar per a la seva germana vídua, amb una pensió minsa. Amb esforç va pagar l'herència i va pensar en aquell habitatge per llogar-lo. Va ser una idea que el temps va demostrar dolenta. Una finca envellida, necessitada de cada vegada més inversions, i uns inquilins nets d'uns coetanis de la senyora, "molt bona gent" segons ella, però que no havien transferit als seus successors l'amor pel treball i l'esforç, fet que es traduïa en impagaments d'un lloguer que expressament era petit per mirar d'assegurar-lo.

Fer fora els inquilins consumiria més anys de vida dels que tenia la senyora al davant i li costaria diners i maldecaps, sense la seguretat que el dia del llançament no s'hi presentessin plataformes de defensors dels desfavorits, que de tant en tant també defensaven els *galtes*. A sobre, una nova regulació governamental obligava la senyora a no augmentar-los el lloguer, i a tributar-lo. Tot plegat, incentius per vendre'l i treure-se'l de sobre, retirant-lo del mercat de lloguer, com així va ser.

Aquesta història no és un conte. És certa. Temo, però, que no és l'única. Tampoc no pretenc parlar-ne gaire, sinó introduir una idea o debat al voltant de quins incentius té l'administració per promoure habitatges assequibles, si és que en té... Potser, si trobem la resposta, podrem saber per què no se'n fan més o per què no se'n fan prou.

L'administració, el govern, és una guanyadora neta del negoci immobiliari. Si es fa sobre sòl privat, en cobra impostos i li'n surt gratuïta la urbanització. Si es fa sobre sòl públic, converteix un actiu en un passiu que li costa diners. Igualment, l'administració "hi guanya" quan el "negoci" o "la propietat" és d'un tercer. Posa la mà a la butxaca de qui compra sòl, de qui construeix l'edifici, de qui ven el pis i de qui el compra. També de qui l'hereta i de qui el revèn. Ja no hi ha desgravació fiscal a la compra d'habitatge i les ajudes al lloguer arriben a pocs, tard i malament, i no serveixen ni per rebaixar-ne el preu ni per millorar-hi l'accés.

Així les coses... Quins incentius té l'administració per fer habitatge públic? Pocs. No li surten els números. En pressupostos finits on educació, sanitat o infraestructures consumeixen molt, l'habitatge apareix com una font d'ingressos recurrent, si el fan els privats, però com una despesa, si el fessin els públics (almenys els primers anys). En el mentrestant, l'administració cobra de tothom qui intervé en el procés immobiliari, sense desgast, i el resultat és prou clar: un sector que no creix, uns preus a l'alça i un malestar social creixent per la impossibilitat dels més joves d'emancipar-se o de servir habitatge als nous catalans que han arribat al país els darrers anys. A tot això s'hi ha afegit una resposta pública intervencionista que de moment no dona resultats, mentre la col·laboració publicoprivada (gran iniciativa) de l'Àrea Metropolitana a través de la societat mixta Habitatge Metròpoli Barcelona, creada el 2021, encara no ha començat a agafar velocitat (per dir-ho suaument).

En aquest marc, cal repensar l'habitatge, i la nova mentalitat ha de ser menys fiscal i més social. I ha de tenir un *fast track* de procediment urbanístic.

Cal canviar el paradigma, peti qui peti. Els promotors públics i privats s'han de repartir els nínxols del mercat i acordar amb transparència les regles del joc. Els promotors i els constructors volen fer habitatge. La societat necessita habitatge. I els governs? No ho sabem, més enllà de les promeses que s'endú el vent i de les realitats que s'endú Hisenda, o que atura la burocràcia. El pacte social per l'habitatge és, de veritat, el gran acord econòmic i social que el país necessita.

“

**Els promotors
i els constructors
volen fer habitatge.**

I els governs?

**No ho sabem, més enllà
de les promeses que
s'endú el vent i de les
realitats que s'endú
Hisenda, o que atura la
burocràcia. El pacte social
per l'habitatge és,
de veritat, el gran acord
econòmic i social
que el país necessita**

”

Flaixos

@margalida_munar: Soc el tipus de persona que reinicia una cançó que va per la meitat quan sent que no l'estava gaudint com mereixia.

@natxoescandell: Si la cambrera provinent d'Amèrica Llatina ha après català i t'atén i entén perfectament el català, tu, que t'has criat en un territori bilingüe, també pots.

@Jordibcndk: Treballo de mosso de magatzem. La meva dona estudia. 3 fills. Tinc cotxe. Ens hem comprat un pis i marxem de vacances. El truc? Visc a Dinamarca.

DISTRICTE LGTBI

La reivindicació de l'orgull LGTBI+ es fa sentir als barris

Barcelona torna a omplir els seus carrers de festa i reivindicació per commemorar el Dia Internacional de l'Orgull LGTBI i defensar els drets i llibertats dels col·lectius LGTBI+, lluitant contra la LGTBI-fòbia, tal com asseguren des de l'Ajuntament.

Fins a mitjans de juliol, els barris, equipaments municipals i museus de la ciutat es vestiran d'orgull i oferiran una programació específica on es podrà gaudir d'una àmplia oferta d'activitats per a tots els públics.

L'objectiu de les propostes és reivindicar i avançar amb fermesa en la defensa dels drets de les persones que formen part dels col·lectius LGTBI+ i continuar sensibilitzant per a l'eradicació dels discursos d'odi i discriminació per raó de LGTBI-fòbia.

L'ORGULL TAMBÉ ES VIU ALS BARRIS

L'orgull recorre els diversos districtes de la ciutat a través d'*Orgull de barri*. Es tracta d'una programació descentralitzada que pretén omplir la ciutat d'activitats perquè tota la ciutadania es pugui vestir d'orgull.

Durant els mesos de juny i juliol, els barris ofereixen activitats i propostes artístiques de proximitat, intergeneracionals, trans-feministes i interseccionals per visibilitzar la pluralitat de les realitats i mirades dels diferents col·lectius LGTBI+. L'àmplia oferta omplirà carrers, places, biblioteques i centres cívics, entre altres espais municipals.

Diversos museus de Barcelona també es tornen a sumar a la commemoració de l'Orgull

Entre les activitats d'*Orgull de barri* destaquen l'espectacle de varietats *El Cabaret de FOK-Empodera't* al Mirador d'Horta; el cicle Drag Queen/King a l'Espai Jove Ca la Panarra; o un taller humorístic i divulgatiu per a persones grans sobre les sigles LGTBI+ al Casal Joan Casanelles de Sant Martí.

MUSEUS ORGULLOSOS

Els museus de Barcelona es tornen a sumar a la commemoració de l'orgull reinterpretant els seus espais i les col·leccions en clau LGTBI+.

Enguany, els museus que participaran en aquesta iniciativa són el Museu Marítim de Barcelona, el Museu de Ciències Naturals, el Museu Olímpic i de l'Esport Joan Antoni Samaranch, el Museu Arqueològic de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, la Xarxa de Museus d'Art de Catalunya i el Museu de Cerdanyola.

En aquesta línia, el 18 de juny tindrà lloc la segona edició de l'activitat *Passa el relleu*, una gimcana de projectes culturals de Museus i Districtes amb mirada LGTBI+.

El Centre LGTBI i l'Associació de Professionals de la Museologia de Catalunya organitzen aquesta jornada tècnica per intercanviar experiències i trobar sinergies. El propòsit és teixir ponts entre museus, entitats i col·lectius que desenvolupen projectes culturals amb mirada LGTBI+. Tota la programació es pot consultar a barcelona.cat/orgull.

FLAIXOS AMB ORGULL

Torna l'exposició 'Un petó teu'

Un petó teu és una mostra fotogràfica que posa en relleu com el petó dissident ha estat relegat a un segon pla durant els últims anys. Les imatges capturen moments en què el petó es converteix en una expressió audaç de la identitat i la resistència LGTBI+.

Fins al 28 de juny es pot visitar al Centre Cívic Joan Oliver 'Pere Quart', a les Corts. Abans, l'exposició s'havia estrenat al Centre LGTBI, i porta la firma del productor i director audiovisual al Peter Toro.

El Centre LGTBI ha celebrat els 5 anys

El Centre LGTBI va commemorar el seu cinquè aniversari el 18 de maig, en el marc del Dia Internacional contra la LGTBI-fòbia.

Al matí, la celebració va tenir lloc a les portes de la seva seu amb tota mena d'activitats familiars. A partir de la tarda i fins al vespre la festa es va traslladar a plaça Catalunya, on hi va haver diferents concerts i actuacions, tot plegat amb la presentació de Brigitta Lamoure.

Coneix el Grup Trans i No Binari

El Grup Trans i No Binari del Centre LGTBI és un espai de socialització on poder connectar amb persones que exploren el seu gènere i compartir experiències.

Al grup se celebra la diversitat des del respecte, l'amor, la cura i l'amabilitat. Tot allò que es comparteix a les sessions és confidencial i els membres poden decidir participar o no en les activitats que s'hi desenvolupen.

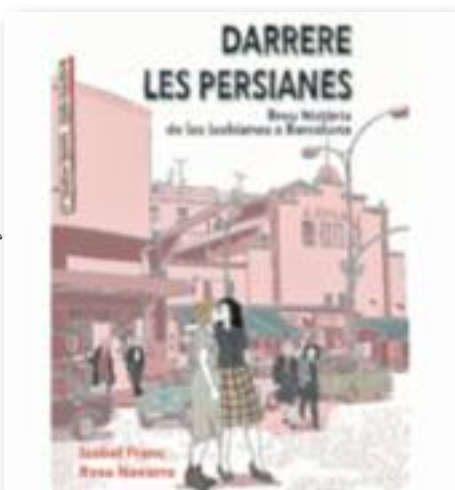
Les reunions es fan el tercer dimarts de cada mes de 18 a 20 h. Per assistir-hi cal enviar un correu a inscripcions@centrelgtbibrn.org.

Foto: Arxiu

Recuperant la memòria lèsbica a través d'una novel·la gràfica

Foto: Ajuntament de Barcelona

Darrere les persianes és una novel·la gràfica que traça un recorregut històric per la memòria de les lesbianes a Barcelona. El 20 de juny a les 18 hores, el Centre LGTBI (carrer Comte Borrell, 22) acollirà la presentació del còmic de la mà de les seves autores: Isabel Franc, guionista, i Rosa Navarro, il·lustradora. A més, les acompanyaran Maria Giralt, assessora del còmic, i Maio Serrasolsas, artista i cantant transfeminista i activista lesbiana.

La novel·la gràfica proposa acompanyar dues estudiants de màster en el seu treball de recerca per la història silenciada i invisibilitzada de les lesbianes.

Al llarg de la investigació es trobaran amb figures destacades de la Segona República,

com Irene Polo, Lucía Sánchez Saornil o Anna M. Martínez Sagi. Així mateix, descobrirem les tortures i les aberracions del Patronato de Protección a la Mujer durant el franquisme i ens revelaran els codis comunicatius de la clandestinitat i la resistència.

La seva recerca dels personatges continuarà i resseguiran el fil fins a l'explosió social, cultural i artística de la Transició. La llei del matrimoni igualitari també tindrà un gran pes en la història.

Amb un llenguatge àgil i unes il·lustracions que recreen fotografies icòniques, el llibre recull el testimoni i les memòries de les persones que van protagonitzar fites històriques clau en la lluita pels drets de les lesbianes.

El regidor del Districte, Lluís Rabell, va afirmar al darrer Consell de Barri de Can Baró que la lluita per treure turistes del Turó de la Rovira serà "una batalla complicada" i que "no hi haurà una solució definitiva" per reduir la pressió turística que a l'estiu augmentarà.

Més mobilitzacions en defensa dels Jardins del Baix Guinardó

» Els veïns s'han organitzat per formar part de la Comissió del barri
» Hi haurà una gran protesta contra el trasllat del mercat de l'Estrella

EQUIPAMENTS ▶ Els veïns dels Jardins del Baix Guinardó continuen protestant en contra de la construcció del mercat provisional de l'Estrella al parc. Després de la manifestació i els talls de trànsit del maig, els membres de la plataforma Salvem el Guinardó han anunciat noves mobilitzacions durant les setmanes vinents.

El 24 de maig prop d'un centenar de persones van tallar la circulació de vehicles a la ronda del Guinardó, a la confluència amb el carrer de Lepant. Reclamaven que el mercat provisional de l'Estrella no es fes en els jardins pel dany que s'hi generaria.

"Entenem la problemàtica dels paradistes, però estem en contra de la instal·lació del mercat en aquest espai. Les raons són òbvies: el parc és un refugi climàtic i de biodiversitat imprescindible", diu Anna Clavaguera, de Salvem el Guinardó. Malgrat que encara no poden desvelar quins

Els manifestants, durant el tall de trànsit a la ronda del Guinardó. Foto cedida

seran els futurs moviments de la plataforma, els activistes avancen que les protestes seran més grosses i "molt ambicioses".

En paral·lel, el 19 de juny diversos veïns van presentar-se a la nova Comissió de Seguiment i Vicepresidència del barri amb l'objectiu de "lluitar des de dins" de les institucions del Districte i fer sentir les seves reclamacions.

El Mercat de l'Estrella arrossega problemes estructurals

que venen de llarg. El consistori vol posar-hi remei amb unes obres que obligaran a fer un mercat provisional. Davant la falta de solars a Gràcia, els Jardins del Baix Guinardó són l'espai escollit per l'Ajuntament per a construir el mercat temporal. De fet, ja està previst que després de l'estiu es comenci a fer la carpa i que el trasllat dels paradistes sigui a finals del primer trimestre del 2025.

Minut de silenci. Foto: Ajuntament

Condemna social al feminicidi del passeig de Maragall

SUCCESSOS ▶ El Departament d'Igualtat i Feminismes de la Generalitat i l'Ajuntament han condemnat el feminicidi d'una dona el passat dilluns 3 de juny al passeig de Maragall. El veïnat del barri també es va mobilitzar dimecres 5 de juny, quan unes 200 persones van tallar el passeig de Maragall a la tarda per protestar contra la mort de la dona. La concentració es va fer davant de la porta del domicili de la víctima.

La víctima va morir en precipitar-se des d'un balcó i el 5 de juny el jutjat de Violència sobre la Dona número 4 de Barcelona va decretar l'ingrés provisional, comunicada i sense fiança de la parella de la víctima, confirmant-se que es tracta d'un nou cas de violència masclista, sent aquesta la tretzena víctima de l'any, segons la conselleria. Dels 13 feminicidis, vuit són dones i cinc infants.

La Teixonera es transformarà per tenir pisos i equipaments

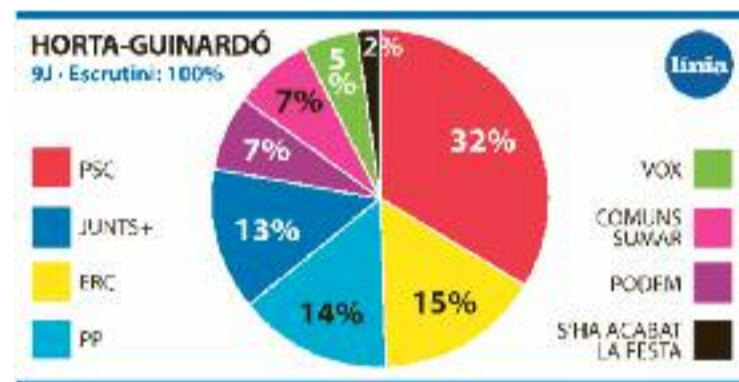
URBANISME ▶ L'Ajuntament impulsa la transformació urbanística de la Teixonera amb més habitatge, equipaments públics i un nou parc urbà. El consistori ha enllestit una proposta de Modificació del Pla General Metropolità (MPGM) a partir del procés participatiu iniciat el febrer passat amb veïnat, entitats i agents socials i econòmics.

El passat 18 de juny es va aprovar inicialment el projecte a la Comissió d'Ecologia, Urbanisme, Mobilitat i Habitatge. "Es tracta d'un deute històric que

la ciutat tenia amb el barri i que no podia esperar més", assegurava el regidor del Districte, Lluís Rabell, que afegia que la reordenació "respectarà el teixit existent i alhora implantarà equipaments vinculats al barri".

Amb el projecte es dona solució al conjunt de 52 habitatges que porten més de 50 anys afectats i es preveu construir dos edificis d'habitatge públic al carrer de Coll i Alentorn i al passeig de la Vall d'Hebron, amb un total de 101 pisos que ajudaran a reubicar la cinquantena d'afectats.

Eleccions europees: el PSC guanya a Horta-Guinardó

POLÍTICA ▶ El PSC va ser el partit més votat a Catalunya en les eleccions europees del 9J. El triomf socialista es va repetir a Horta-Guinardó, on va aconseguir el 32% dels vots. Els bons resultats electorals es van traduir en un increment de 8,6 punts respecte dels obtinguts pel partit en les europees del 2019.

ERC, que va ser la segona opció al districte amb un 15,1% dels sufragis, va patir una caiguda de 5,6 punts. En canvi, el PP, la tercera força amb més suports, va disparar-se 8,1 punts fins al

13,7% dels vots. Els populars van superar així a Junts+, la candidatura que va patir la patacada més forta de la jornada amb el 13,4% dels vots, 10,3 punts menys que en el 2019.

El duel entre els partits d'esquerres estatals el va guanyar Podem amb el 7,2% dels vots, mentre que Comuns Sumar (6,6%) va quedar en sisè lloc. L'extrema dreta de Vox va ser la setena força amb el 4,6%. El partit S'ha Acabat la Festa, liderat per l'ultradretà Alvisé Pérez, va endur-se el 2,1% dels vots.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Aigua regenerada, la clau sostenible per vèncer la sequera

Coincidint amb el Dia Mundial del Medi Ambient, Aigües de Barcelona reafirma la seva aposta per l'aigua regenerada, seguint un model circular, per garantir la resiliència hídrica de l'àrea metropolitana de Barcelona

El 5 de juny, el planeta commemora el Dia Mundial del Medi Ambient, una jornada per promoure la preservació del medi ambient, enguany dedicada a la restauració de la terra, la desertificació i la resiliència a la sequera. Una problemàtica global amb un impacte especial sobre la conca mediterrània, que pateix des de fa anys una escassetat hídrica estructural.

Les projeccions de futur de la mateixa ONU són prou eloqüents i alerten que fins al 40% de les zones terrestres del planeta es troben degradades. A més, a tot el món, els episodis de sequera s'han incrementat un 29% des de l'any 2000; i a l'àrea mediterrània s'alternen llargs períodes de sequera amb episodis de pluges torrencials.

Catalunya també està afectada per aquest escenari. Les estimacions de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) preveuen que el canvi climàtic reduirà un 22% la disponibilitat de recursos hídrics al litoral català el 2050. De fet, Catalunya ja ha patit en les darreres dues dècades un total de cinc episodis de sequera, dos dels quals (2007-2008 i la present de 2021-2024) especialment intensos.

Aigua regenerada, solució circular sostenible

En aquest escenari, i per assegurar l'abastament al conjunt de la pobla-

► El riu Llobregat, al seu pas per Sant Joan Despí | Autor: Aigües de Barcelona

ció, cal **transformar el model de gestió del cycle integral de l'aigua**, per tal d'ampliar les fonts d'aprovisionament.

Aigües de Barcelona, referent en la gestió de l'aigua des de fa 157 anys i companyia compromesa amb la sostenibilitat i la lluita contra l'emergència climàtica, fa una **aposta estratègica per impulsar l'aigua regenerada com a solució sostenible i circular per afrontar la situació d'escassetat hídrica estructural al nostre país.**

El 2023, la companyia va regenerar un total de **57,9 hectòmetres cúbics d'aigua**. Un recurs per a l'agricultura, la indústria i les ciutats, amb una petjada de carboni que és la meitat respecte de l'aigua dessalinitzada i una despesa energètica tres vegades inferior a la dessalinització.

El 2023 la companyia va regenerar fins a 57,9 hm³ d'aigua residual depurada

Actualment, **la companyia ja està fent arribar un cabal de 1.500 litres/segon d'aigua regenerada des de l'Estació Regeneradora d'Aigua (ERA) del Baix Llobregat aigües amunt del riu Llobregat** com a recurs d'aigua prepotable. Tot aquest volum arriba posteriorment a la planta potabilitzadora (ETAP) de Sant Joan Despí i torna a entrar en el procés de tractament i potabilització abans de subministrar-la a les nostres llars amb total garantia.

Cal tenir present que, en una situació de normalitat, la pràctica totalitat de l'aigua (95%) que consumeix l'àrea metropolitana de Barcelona és super-

ficial o subterrània, i només el 5% prové d'aigua de mar dessalinitzada. Però en el context actual d'estrès hídric, tan sols el 19% del consum correspon a aigua superficial (rius, principalment) i el 23% és aigua subterrània (pous i aqüífers), mentre que l'aigua provinent de dessalinitzadores és el 33% i la regenerada, el 25%.

Inversions per aturar la sequera

La col·laboració públicoprivada i el diàleg són clau per trobar solucions estructurals que ajudin a garantir el futur de l'aigua a l'entorn metropolità. Amb aquest compromís, Aigües de Barcelona està executant un **pla d'inversions coordinat amb l'administració per aprofitar tots els recursos hídrics disponibles, reforçar noves fonts del recurs, com l'aigua regenerada, i augmentar la resiliència de les infraestructures del cycle integral de l'aigua.**

Entre les actuacions contemplades s'inclou la instal·lació ja operativa que connecta l'aigua d'origen subterrani amb la línia de tractament d'ozonització i filtres de carbó actiu a l'ETAP de Sant Joan Despí.

A la zona del Besòs, la companyia ha culminat les obres de la primera fase de l'ETAP Besòs per recuperar el Rec Comtal. L'ampliació de les instal·lacions, juntament amb la construcció de nous pous i la captació i el tractament de l'aigua directament del riu Besòs, multiplicarà per tres la producció d'aigua potable. Això suposarà una aportació d'aigua del 15% del consum total a la regió metropolitana.

A més, al primer trimestre de l'any que ve entrarà en funcionament la nova línia d'osmosi inversa i la nova línia de carbó actiu als pous Estrella de Sant Feliu de Llobregat, que optimitzaran l'aprofitament i milloraran la qualitat de l'aigua procedent de l'aqüífer. També està en marxa la construcció d'un nou camp de pous, per extreure aigua de l'aqüífer del Baix Llobregat.

La innovació, la capacitat tecnològica i la col·laboració són determinants per fer front als desafiaments del canvi climàtic, garantir l'abastament de la regió metropolitana i contribuir a un futur més sostenible per a les persones i el planeta.

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

L'Ajuntament de Barcelona es va comprometre a retirar 11 dels 17 abocadors de Collserola a Nou Barris. Foto: Joanna Chichelnitzky

La conversa, més o menys, es produeix en aquests termes: preguntem a Neus Regada, presidenta de l'Associació de Veïns de Mas Guimbau - Can Castellví, quins són els problemes més importants que hi ha als barris de muntanya de Collserola. Regada repregunta si tenim temps d'escoltar-la, i a continuació comença una llarga enumeració de problemàtiques: la por als incendis, les deixalles al parc, l'ús abusiu de l'espai natural, la manca de transports públics i d'equipaments... "I els senglars dels quals tothom parla?", li preguntem. "Són el menor dels nostres problemes. Hem après a conviure-hi, perquè si els deixes tranquils, et deixen tranquil", respon.

Ivan Patrici, de Collserola sense abocadors i tècnic mediambiental, també podria estar hores relatant els conflictes que té el veïnat de Nou Barris als peus del massís. Són diferents dels de Regada, però la quantitat és igualment notòria: abocaments de brossa descontrolats, problemes de biodiversitat per la sequera, conflictes per l'ús del sol...

A la metròpoli, pràcticament tothom ha trepitjat la serralada de Collserola alguna vegada. Imponent i regnant sobre Barcelona i altres municipis, és fàcil de veure des de molts punts del territori. No obstant això, queda lluny i només és visitada –massivament– els caps de setmana. Queden també lluny, doncs, els problemes que viuen els seus veïns. De fet, la majoria de la població no sap ni tan sols quin organisme governa l'entorn natural.

Es tracta del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, que agrupa la Diputació de Barcelona, l'Àrea Metropolitana de Barcelona, la Generalitat i els ajuntaments del Papiol, Molins de Rei, Sant Feliu, Sant Just Desvern, Esplugues, Barcelona, Montcada i Reixac, Cerdanyola i Sant Cugat. Així, una població de tres milions està vinculada amb aquest pulmó verd de 8.000 hectàrees, però cada any passen pel massís fins a cinc milions de persones. Sens dubte, un caldo de cultiu per fer aflorar els conflictes.

EL GRAN PROBLEMA

Els incendis són la bèstia negra de Collserola. Les noves condicions ambientals derivades de la crisi climàtica fan que els anomenats incendis de sisena generació puguin ser una realitat. Segons els Bombers de la Generalitat, si hi ha una temperatura de 30 graus, vents superiors als 30 quilòmetres per hora i una humitat per sota del 30%, Collserola podria cremar en menys de vuit hores.

Així ho confirma el cap de secció de Boscos del Departament d'Acció Climàtica de la Generalitat, Eloi Beulas, que assenyalava que a Collserola cal distingir dues tipologies d'incendis. "Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no

Collserola: un massís de conflictes

Amb una extensió de 8.000 hectàrees que cada any trepitgen cinc milions de persones, la serralada de Collserola és el gran pulmó verd de l'àrea metropolitana de Barcelona, però també un focus de problemes de convivència entre veïns i visitants i un dels punts més crítics pel que fa al risc d'incendis.

ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat", detalla. Són aquests darrers els incendis que es podrien arribar a descontrolar i "arrasar tot el massís". La forma del terreny, la vegetació o els vents són alguns dels elements que converteixen la zona sud de la serralada en un entorn amb molt més risc.

En aquest sentit, encara que es va començar a dissenyar el 2010, va ser el 2021 quan les autoritats que governen el massís van aprovar el

pla de protecció del parc, el PEPNat, que disposa d'una sèrie de mesures per lluitar contra els incendis.

Malgrat tot, els veïns no estan tranquils, i en certa manera tenen raó per no estar-ho. Regada afirma que "la seguretat al barri és insuficient, perquè en cas d'incendi no en sortiria ningú viu". Alhora, denuncia que manquen franges per protegir les urbanitzacions i camins perquè els bombers puguin desplaçar-se si hi ha un incendi. "No hi ha inversions", assegura.

El pressupost de Collserola se situa en els 6,4 milions d'euros, una quantitat que des de l'AMB i l'Ajuntament de Barcelona consideren insuficient. Així mateix, els organismes de l'òrbita municipal assenyalen que l'infrafinançament és responsabilitat de la Generalitat, que certament es va comprometre a invertir un milió d'euros extra al parc per la situació de sequera i el risc d'incendis. Finalment, la quantitat no es va poder destinar al massís perquè no es

van aprovar els últims pressupostos de la Generalitat liderada pel president Pere Aragonès.

En aquesta línia, Beulas alerta que, "tot i que en els darrers anys s'han fet franges, són insuficients". Ho confirmava el cap de l'Oficina de Prevenció d'Incendis Forestals i Desenvolupament Agrari de la Diputació de Barcelona, Jaume Minguell, quan el passat 16 de maig deia que a la metròpoli "tenim el bosc a la porta de casa i, per tant, tenim el foc a la porta".

El serial dels militars

● Si s'aixeca una pedra, a Collserola surt un problema. Aquest podria ser el lema d'aquest massís pel qual, cada any, passen cinc milions de visitants. N'és una prova tota la polèmica que els militars de l'exèrcit espanyol fa anys que generen entre el veïnat del parc. Militars a Collserola? No ens hem equivocat: el massís és utilitzat pels soldats de la caserna del Bruc per fer-hi entrenaments.

La qüestió va destapar-se fa més d'una dècada quan el Col·lectiu Antimilitarista de Sant Cugat (CASC) afirmava el següent en un article: "A Coll-

militars o no era del Ministeri de Defensa, i afegia que l'Ajuntament de Barcelona havia fet una petició per posar-hi fi. Tanmateix, reconeixia que no es podia prohibir que els militars, per exemple, "com qualsevol ciutadà normal", hi anessin a córrer.

El desembre de l'any 2016, el Consorci del Parc de Collserola hi va prohibir les pràctiques militars que incloguessin "la utilització o exhibició" d'armes. A més, les activitats dutes a terme pels militars s'havien de desenvolupar a una distància superior als 500 metres respecte dels centres

El 2011 es va denunciar la presència de militars armats a Collserola i el 2016 es va prohibir que hi fessin exercicis d'entrenament amb armes

serola podem trobar espècies d'animals més perilloses que els porcs senglars: els militars". Es referien a la divisió de muntanya de l'exèrcit que s'entrenava als boscos d'Esplugues de Llobregat, Sant Cugat del Vallès i Vallvidrera.

Aquell 2011, les mocions de censura presentades en ajuntaments contra l'activitat militar al parc van anar caient en cascada, impulsades, en gran part, per la CUP. Les mocions es van aprovar a Molins de Rei per unanimitat, a Sant Cugat, a Esplugues, a Cerdanyola i a Barcelona. L'aleshores regidor de Sarrià-Sant Gervasi, Joan Puigdollers, afirmava que la postestat per decidir si es feien marxés

educatius. Aquell mateix any, el Ministeri de Defensa va presentar un recurs contra la decisió del Consorci i, en un comunicat, va assegurar que mantindria les activitats a Collserola.

D'ençà d'aleshores, cada poc temps, tot i la prohibició, la polèmica torna a sorgir. El 2018 es va denunciar la presència de militars armats a pocs metres de l'escola els Xiprers en horari lectiu, i un any més tard un grup de soldats va ser fotografiat passejant amb armes per la serrallada. L'últim capítol del serial es va produir l'any passat, quan uns veïns de Vallvidrera es van topar amb una dotzena de militars que portaven armes a la font de l'Espinagosa.

La situació és preocupant, i encara ho és més en el context de sequera que travessa Catalunya i que fa augmentar el risc d'incendis d'uns boscos molt debilitats. Segons indiquen des del projecte De-BosCat del centre d'investigació CREA, la sequera ha fet que els boscos estiguin molt més dèbils. "L'estrès hídric dels últims anys ha fet que alguns arbres hagin perdut les seves fulles", diu la responsable del projecte, Mireia Banqué. "Aquest debilitament augmenta la vulnerabilitat i facilita l'entrada de plagues", lamenta.

CONFLICTES D'USOS

"Al parc s'hi fa de tot", es queixa Regada. "Curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control", apunta. Certament, la utilització intensiva de Collserola genera conflictes. La veïna explica, per exemple, que a l'estany de Vallvidrera, encara que està prohibit fer-ho, hi ha gent que hi banya el gos. Per això demana que "s'apliqui la llei i es posin multes".

És el que ha passat en el cas de les bicicletes de muntanya que circulaven per camins i corriols dins del parc. Actualment, les diferents ordenances dels municipis

del Consorci sancionen qualsevol persona que practiqui aquesta modalitat esportiva. Joaquim Vilaplana, el president de la Federació Catalana de Ciclisme, explica que les multes ascendeixen als 250 euros i lamenta la criminalització que s'ha fet dels ciclistes. "És cert que al col·lectiu hi ha irresponsables que fan descens extrem, però no són majoria", diu.

Avui dia, la Federació està en converses amb el Consorci per mirar de crear una taula de diàleg per despenalitzar la bici de muntanya a Collserola. "No ens sembla bé la tolerància zero i creiem que cal fer un estudi de quins corriols i camins realment estan en perill si hi passen bicis", argumenta. Des del seu punt de vista, en aquesta matèria "s'ha cedit davant dels grups ecologistes quan no hi ha evidències científiques que indiquin que les bicicletes deterioren els camins més que les pluges".

Les veus crítiques amb els ciclistes, però, són freqüents. Regada diu que "estan trencant el parc", i l'estiu passat el síndic de greuges de Barcelona lamentava que, tot i les prohibicions, els ciclistes seguien incomplint la llei.

Més enllà del conflicte de les bicicletes, que desperta passions i debats, el parc té altres usos que

"Al parc s'hi fa de tot: curses, observació d'ocells, sortides escolars constants... Quan fa bon temps hi ha moltíssima gent, i és com la Rambla sense cap control"

"Al vessant que dona al mar, els focs poden ser espectaculars, perquè es veuen des de Barcelona, però no ens preocupen tant com els que comencen a la zona del Llobregat"

no generen cap mena de discussió. El mes de maig, Patrici va denunciar els abocaments de brossa constants que pateixen les zones de Nou Barris properes al parc. El diari *Línia* va poder visitar diversos abocadors de la mà de Patrici i va comprovar que no es tracta d'un problema aïllat. De fet, hi ha brossa que té més de 60 anys, com ara material de construcció o productes mèdics de mitjans del segle XX. Alhora, en alguns d'aquests abocadors hi ha, des de fa anys, cotxes i motociclistes abandonats.

En aquest cas, la història va donar un tomb quan la pressió veïnal va fer que, recentment, l'Ajuntament de Barcelona es comprometés a eliminar 11 dels 17 abocadors que hi ha. "Els que no es poden netejar són de propietat privada", explica Patrici, que lamenta que el consistori trigués tant a actuar i que només hagi recollit la brossa més visible.

MÉS I MÉS PROBLEMES

Semblaria que la cosa acaba aquí, però podríem continuar enumerant problemes. Regada esmenta, sobretot, els que tenen a veure amb la mobilitat. "No s'ha invertit en infraestructures, i per la carretera hi passen milers de cotxes",

afirma tot referint-se a l'Arrabassada, una de les carreteres més perilloses de tota Catalunya. "Baixar a Barcelona et pot costar una hora en un tram que pots fer en sis minuts", afegix.

Si parlem de transports públics, la qüestió no millora, ja que "els autobusos passen cada 45 minuts o una hora i vint en el pitjor dels casos", diu Regada. "Fa anys que demanem les mateixes coses, però com que som cinc o sis barris que tenen 4.000 persones, som pocs vots", lamenta. L'únic moment en què els fan cas, considera, és quan un polític va a visitar-los. "Els alcaldes es queden a quadres, perquè hi ha zones urbanes sense asfaltar", sentència.

Patrici també lamenta que a la zona on viu hi hagi una manca de manteniment de la qual responsabilitza la Fundació Privada de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau. "És propietària de molts terrenys a Collserola dels quals no se'n cuida, i això genera, per exemple, la vandalització de la Font de Santa Eulàlia", conclou.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Equipaments | Torna el bar del Casal d'Entitats del Mas Guinardó

El concurs per optar a la gestió del bar del Casal d'Entitats del Mas Guinardó es va tancar el passat 22 de maig, fet que farà que el bar reobri després de l'estiu després de dos anys tancat. El local té un lloc privilegiat, amb una gran terrassa, que no s'ha aprofitat últimament.

Cor d'Horta celebra una nova Mostra de Comerç al carrer

INICIATIVA ▶ La Unió de Botiguers Cor d'Horta va celebrar l'1 de juny una Mostra de Comerç al carrer Tajo, entre Baixada de la Plana i Baixada del Mercat. La fira va donar el tret de sortida al programa d'activitats que l'entitat organitza de cara a l'estiu amb l'objectiu de "lligar encara més estretament veïns i veïnes del barri i les associacions culturals i socials amb el comerç de proximitat".

La mostra va tenir 42 carpes de comerços i associacions, a més de diverses actuacions a l'escenari que van instal·lar per amenitzar la jornada que va obrir les portes a les 11 h del matí i les va tancar a les 23 h amb dos concerts. Així, les carpes de restauració dels comerços associats a Cor d'Horta es van situar davant de l'escenari per oferir menjar i beguda durant tota la jornada als assistents.

L'altre gran atractiu de la fira van ser les activitats que l'agrupació de comerciants va organitzar per fer durant el dia.

Cor d'Horta va celebrar una nova mostra de comerç. Foto: Cor d'Horta

D'una banda, hi havia la zona d'activitats i tallers diversos per famílies i un espai on deixar les mascotes. En aquest sentit, una de les activitats va ser la desfilada d'animals en adopció amb l'Organització Festes dels Animals.

I a l'escenari hi va haver l'actuació de El Batalla, que s'emmarcava dins del cicle de can-

tadors Cor d'Autor que organitza Cor d'Horta amb el Centre Cívic Matas i Ramis. De fet, el cicle de concerts ha viscut al juny la seva recta final. D'entrada, va continuar el 6 de juny amb l'actuació de Borraz con Zeta; el 13 de juny amb el concert de la Sara Aldana; i el desè i últim concert va ser d'Alba Luz el 15 de juny.

Oberta la convocatòria dels Premis Nacionals de Comerç

RECONeixEMENTS ▶ La Generalitat ha obert la convocatòria per a la 24a edició dels Premis Nacionals de Comerç i els Premis Nacionals als Establiments Comercials Centenaris. Els premis estan dividits en diverses categories i inclouen gratificacions de fins a 6.000 euros.

Els Premis Nacionals de Comerç tenen com a objectiu reconèixer la tasca de persones, empreses i entitats que contribueixen al prestigi del comerç, especialment el comerç urbà i de proximitat.

D'altra banda, els Premis Nacionals als Establiments Co-

mercials Centenaris estan destinats a distingir aquells establiments i mercats municipals en actiu que han celebrat cent anys d'història o més durant l'any 2023. En aquestes categories es valora el manteniment d'un servei de qualitat i personalitzat als seus clients, així com l'adaptació als nous models de consum al llarg del temps.

El termini per presentar candidatures finalitza el 4 de juliol a les 14:00 h. Els interessats en participar poden obtenir més informació i presentar les seves candidatures a través del web oficial dels premis.

Els premiats de l'anterior edició dels guardons. Foto: Generalitat

Juntes som més fortes

Llibreria, Formació, Sensibilització
www.accioperiferica.es

Carrer de Francesc Bolòs, 28. 08031 Barcelona
accioperiferica@gmail.com · Tel. 93 604 98 98

DONES **Periodistes** **contra** el masclisme

Exposició oberta al públic
Entrada lliure

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Cultura de Barri

Ciència | Setmana del medi ambient

Durant tot el juny, el Centre Cívic Can Deu exposa *Material sensible*, un conjunt de gravats del col·lectiu G-Print. I del 2 al 12 de juny, Aiiko presenta la seva col·lecció d'*upcycling design*.

El llegat Masriera, a la Casa Elizalde

HISTÒRIA ▶ El Centre Cívic Casa Elizalde ofereix entre el 22 de maig i el 27 de juliol l'exposició *L'art i el temple. Història visual del Taller Masriera*, una revisió de la història de l'edifici situat al número 70 del carrer de Bailèn, conegut com el Temple de l'art.

A través d'una col·lecció de fotografies, documents i material d'arxiu, l'exhibició dona a conèixer l'activitat cultural de l'espai i el seu impacte en la cultura.

UN EDIFICI AMB HISTÒRIA

El mateix any que començaven les obres de l'edifici que gairebé cent anys més tard esdevindria la Casa Elizalde, a escassos deu minuts de distància arrencava la construcció del Temple de l'art. En plena expansió de l'Eixample, els germans Francesc i Josep Masriera Manovens, membres d'una notable nissaga d'orfebres, artistes i industrials catalans, van encarregar el

1882 l'edificació d'un taller artístic. L'immoble, obra de l'arquitecte Josep Vilaseca, autor també de l'Arc de Triomf i de la Casa dels paraigües de la Rambla, tenia forma de temple neoclàssic. L'any 1931, el dramaturg i orfebre Lluís Masriera, fill de Josep Masriera, va iniciar la reforma per transformar bona part de l'edifici en una sala d'arts escèniques: el Teatre Studium.

140 ANYS DESPRÉS

L'actual exposició dedicada al temple il·lustra la família Masriera amb un seguit d'activitats paral·leles per aprofundir en els diversos àmbits relacionats, com són les arts escèniques, l'orfebreria i l'estil neoclàssic. La inauguració va tenir lloc el dia 22 i va anar càrrec de la comissària Alexandra Laudo. Entre les activitats, destaca la xerrada de l'arquitecte Antoni Ramon i Graells sobre el Teatre Studium, que es farà el 19 de juny a les 19:30 h.

Reconstruir els records a través de la IA ja és possible

EXHIBICIÓ ▶ L'Oficina ciutadana de memòries sintètiques, que acaba d'obrir al Disseny Hub Barcelona (DHub), està a disposició de la ciutadania per reconstruir els seus records a través de la Intel·ligència Artificial Generativa (GEN-AI) fins al 28 de juliol. S'hi pot anar els divendres (de 13:30 a 20 h), els dissabtes (de 10 a 20 h) i els diumenges (de 10 a 15 h).

El projecte té el suport de l'Ajuntament a través de *La Ciutat Proactiva* de Bit Habitat (Fundació Barcelona Institute of Technology for the Habitat). A més, prové de la iniciativa de *Domestic Data Streamers* (DDS), un col·lectiu

La mostra combina la tecnologia i els relats de les persones que en són protagonistes

multidisciplinari barceloní amb trajectòria internacional dedicat a convertir dades i xifres en instal·lacions. Aquest cop, crearan reconstruccions visuals basades en les experiències de les persones que hagin fet l'entrevista que es demana amb cita prèvia i que dura una hora.

Amb tot el que es va recopilant s'està fent l'exposició immersiva *Memòries sintètiques*, que es podrà visitar al Disseny Hub Barcelona fins al 29 de setembre de dimarts a diumenge de 10 a 20 h. Es tractarà d'una mostra immersiva que combinarà la tecnologia amb els relats personals dels ciutadans que hi hagin participat, però cal tenir en compte que es basarà en les reinterpretacions dels fets que recordem, així que el resultat final tindrà un caràcter oníric i difús.

Els barris també s'omplen de cinema fet per dones

Foto: X (@MostraDones)

CINEMA ▶ Del 21 de maig al 7 de juliol, la Filmoteca de Catalunya, el Centre d'Arts Santa Mònica i el Cinema Zumzeig acullen la 32a Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona (MIFDB), que enguany posa al centre les cartografies fetes per dones, és a dir, com a través de les cineastes seleccionades els films presentats habiten espais i territoris.

A part de les sales d'exhibició, el festival també compta amb el programa *Cinema fora de lloc*, que inclou films lèsbics dels noranta i dels 2000 i que es poden veure en places de Barcelona. El 27 de juny, per exemple, es projectarà *Chuck, Chuck Baby* a la Plaça Sant Pere de Ciutat Vella i el 3 de juliol es podran veure els films guanyadors del certamen *Cortos en femenino 2024* al Pati de la seu del Districte de Nou Barris.

Organitzat per Drac Màgic, aquest festival és una proposta cinematogràfica feminista que contribueix a la recuperació de les múltiples històries del cinema fet per dones. Aquesta mostra és el primer volum del festival. El segon tindrà lloc entre el setembre i el desembre del 2024.

El Taller Masriera, el Temple de l'art. Foto: Ajuntament

El Centre Cívic Can Basté reflexiona sobre la festa més enllà de la tradició

MOSTRA ▶ El Centre Cívic Can Basté acull, del 13 de juny al 27 de juliol, l'exposició *Fem festa-més enllà de la tradició*, comissariada per Marco Tondello i que explora el fet de celebrar com una necessitat humana que es manté des de temps ancestrals.

La mostra, que ja ha circulat per la Farinera del Clot i les Cotxeres de Sants, explora el concepte de festa des de diverses perspectives a través de les peces dels artistes Natalia Carminati, Daniel González, Santiago Colorado Castaño i Eladio Aguilera. Al llarg de l'exhibició, s'analitza la festa com a símbol de llibertat i felicitat, com a producte de les transformacions tecnològiques o com a petjada de

la imposició colonialista. A més, des d'una perspectiva crítica, l'exposició ens pregunta quin és el sentit de la festa i reflexiona sobre les seves formes de socialització com a pretext per compartir i generar comunitat.

Aquesta exposició s'emmarca en el programa *Temporals*, organitzat per l'Institut de Cultura de Barcelona. A part de les obres, s'ofereixen projectes d'art contemporani als barris de Barcelona per crear experiències artístiques que interpel·lin la ciutadania, com per exemple la que es farà el dia de la inauguració a Can Basté, en què l'artista Natalia Carminati presentarà menjars de diferents cultures habituals en celebracions d'aniversari.

Foto: ICUB

Esta campaña,
como siempre,
estamos
cerca de ti

Ejercicio 2023

Documentación necesaria para la confección de su Declaración de la Renta (Ejercicio 2023)

- Borrador de la Renta/Datos fiscales
Enviado por la **Agencia Tributaria** (en caso de haberlo recibido) Este documento permite prescindir de los certificados de empresa, bancos, etc.
- Declaración de la Renta y Patrimonio del año pasado.
- Certificados de rendimientos del trabajo, baja por enfermedad, desempleo, pensiones (jubilación, viudedad, invalidez...) y otras retribuciones del trabajo.
- Certificado de Minusvalía.
- Certificados de las cuentas bancarias con intereses y retenciones, dividendos de acciones y otros rendimientos del capital.
- Recibos de I.B.I. (Contribución)
De las viviendas, fincas rústicas y urbanas, solares.
- Letras, recibos de Hipotecas, y además, gastos de compra correspondientes a la vivienda habitual.
- Facturas Oficiales de Obras de reforma en su vivienda.
- SI HA VENDIDO UNA CASA, PISO, LOCAL, PARKING, etc. la escritura de venta, la escritura de compra o adquisición por herencia, donación, etc. los gastos de adquisición (Impuestos, notario, registro, etc.) la plus-valía municipal pagada y si la hubiera, la factura de la comisión de la agencia inmobiliaria.
- INFÓRMENOS
Si ha realizado una Dación en Pago.
- Justificantes de aportaciones a planes de pensiones y jubilación.
- Contrato y Recibos de alquiler de la vivienda habitual del año 2023 (según requisitos)
- DNI y datos personales
De los contribuyentes y familiares que convivan con los mismos.
- Plan PIVE, si ha recibido algún tipo de ayuda por la compra de un automóvil debe incluirse en la declaración.
- Ayudas para compra o alquiler de vivienda. Se deben declarar las ayudas recibidas de la Generalitat por estos conceptos.

Si aún no eres cliente, ¡es el momento de conocernos!

Puedes encontrar toda la información relacionada con la renta en nuestra web www.viajulia.com

Honestidad y servicio, nuestro valor desde 1963

Gestiones notariales · Gabinete de abogados · Asesoramiento y gestión de empresas y particulares
Asesoramiento y contratación de seguros · Inmobiliaria · Administración de fincas

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503

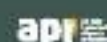
Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503

www.viajulia.com

Síguenos en:

registro #Agencia Inmobiliaria de Catalunya - aent 0269-L247

Futbol | Ricki Vidal, de la Unió Atlètica d'Horta, MVP de la Lliga Elit

El davant de la Unió Atlètica d'Horta, Ricki Vidal, va rebre el passat 18 de juny el trofeu que l'acredita com a Millor Jugador de la Lliga Elit, en la 31a edició de la Gala dels Trofeus Campió, que organitza el programa "Marcador Catalunya", de Radio Marca Barcelona. Vidal ha marcat 18 gols en 29 partits.

El mölkky abraça la inclusivitat

» El Club de Bitlles Cerdanyola, presidit per l'hortenc Jordi Barbé, promou les bitlles finlandeses
 » "Al 'mölkky' puc ser jo i no em sento limitada; jugo com la resta", diu María del Puerto Méndez

Toni Delgado
HORTA

"Soc una fan de la vida que vol assaborir al màxim cada segon", es descriu, amb un somriure als ulls, María del Puerto Méndez (l'Hospitalet de Llobregat, 1964). Fa anys que lluita contra "el pitjor dels lupus", que l'ha afectat un pulmó, la vista o, "com pots veure", les cames. La cadira de rodes no li impedeix gaudir del seu últim descobriment. Està a punt de llençar una peça de fusta i d'intentar fer caure la bitlla que porta el número 8. "Miguelín, et guanyaré! Un, dos... Tres! Som-hi!", repta un rival i amic. Un altre Miguel, en aquest cas Leciña, el marit de l'hospitalenca, no perd detall de l'escena.

Quan la Mari, com la coneixen al Club de Bitlles Termites Llefià, tomba la bitlla que volia, riu, crida i aixeca els punys ben amunt. "Aquí puc ser jo i no em sento limitada. Jugo com la resta i fer-ho en un ambient familiar i amb bon rotllo ho fa encara més especial. Som una pinya", continua Méndez, una eterna activista del barri com a membre de l'Associació de Veïns i Veïnes de Sant Antoni de Llefià o de la Comissió de Cultura.

S'ho està passant pipa en l'exhibició de mölkky —les bitlles finlandeses— a les pistes de l'entitat badalonina. Eren poc més de les 11 del matí del diumenge 7 d'abril i per a molts i moltes de les presents aquest era el seu primer tastet d'un joc que t'atrapa de pressa.

UN SOMRIURE CONTAGIÓS

Méndez té un somriure llarg i contagiós, no perd "mai" l'esperança ni la curiositat, i li està "eternament agraïda" a Joan Legua, president de les Termites de Llefià: "Com no puc jugar a bitlles catalanes, perquè els bitllets pesen molt i no arribo a poder fer caure les bitlles, en Joan ha apostat pel mölkky. I ja veus com m'ho passo de bé. Animo tothom que provi aquest joc, tingui les capacitats que tingui".

Per a Legua, les bitlles finlandeses són "encara més inclusives" que les catalanes, on es reuneixen diferents generacions, però el reglament no contempla que el llançament es pugui fer en

María del Puerto Méndez, a l'exhibició de mölkky a les pistes del Club de Bitlles Termites Llefià. Foto: Toni Delgado

cadira de rodes. Per això, les Termites de Llefià i el Club de Bitlles Cerdanyola han unit les seves forces per promoure el mölkky, que sí que ho permet.

"Et dono una exclusiva: aquest any, potser a la tardor, organitzarem la primera Lliga

El Club de Bitlles Termites Llefià és un gran aliat del club que presideix l'hortenc

de mölkky de Catalunya. Juan Portillo, el regidor d'esports, ja ens ha confirmat l'espai: serà a la plaça Pompeu Fabra, a Badalona", celebra Legua.

Jordi Barbé (Barcelona, 1955), president del Club de Bitlles Cerdanyola i nascut a la Clínica 'La Previsión Ferroviaria' d'Horta, el mira amb admiració. Tots dos tenen una energia infinita. Es retroalimenten.

"Fa 11 o 12 anys mon fill, en Lluís, em va regalar un joc de mölkky, en un moment en què

jo tenia altres centres d'interès. Feia castells amb els Minyons de Terrassa", recorda Barbé, que gràcies a uns ja excompanys castellers va descobrir les bitlles catalanes. L'hortenc no es podia imaginar que temps després —el juny de 2023— seria un dels artífexs de la fundació del Club de Bitlles Cerdanyola. Aquell mes, buscant coses a casa, Barbé va trobar l'obsequi del seu fill i va documentar-se sobre què era allò del mölkky. Va descobrir, per exemple, que és una versió més moderna i accessible d'un joc anomenat *kyykkä*. Durant les vacances va jugar molt a les bitlles finlandeses amb la dona, la Montse, i la filla, l'Iris. Els va encantar als tres.

L'OBJECTIU DEL JOC

Es pot jugar individualment, per parelles o en equips de fins a sis membres, i l'objectiu del joc és aconseguir 50 punts exactes. Si el jugador/a o l'equip supera aquesta xifra, perdrà 25 punts de cop. "Així, si tens 42 punts, hauràs de tombar la bitlla 8, o la 2 i la 6, o la 3 i la 5... Si tombes més

d'una bitlla, sumaràs el nombre que hagi fet caure i no el número que tinguin escrit... Si et calen 8 punts fins a arribar a 50, potser podries fer caure la 6 i després dues bitlles més. El mölkky és punteria, aritmètica i estratègia", intervén el president

"Les bitlles finlandeses són un joc de punteria, aritmètica i estratègia", descriu Jordi Barbé

del Club de Bitlles Cerdanyola. Si dos participants empaten a 50 punts en la mateixa ronda, hauran de disputar un desempat. El matx es pot disputar al millor de tres, cinc o set sets o sumant els punts obtinguts a tots els sets.

El terreny de joc del mölkky és de 10 metres de llargada per 4 d'amplada. La peça que es llença es diu com el joc, mölkky, està feta de fusta i té uns 55 mm de diàmetre i 225 mm de longitud. Hi ha 12 bitlles numerades de l'1 al 12 que s'han de col·locar

en quatre files horitzontals unides —com si fos una pinya—, en aquest ordre i d'esquerra a dreta: la primera fila, 1-2, la segona, 3-10-4, la tercera, 5-11-12-6 i la quarta i última, 7-9-8. Cada bitlla té un diàmetre d'uns 55 mm i la seva part més alta fa 150 mm i la més baixa, 95.

LES BITLLES S'ESCAMPEN

Qui comença la partida llença des d'una distància de 3,5 metres i apunta directament a la pinya de bitlles, per obrir-la, com si fos el billar. Si en tomba dues, per exemple, la 2 i la 4, sumarà dos punts. Si en fa caure una, obtindrà els punts que figurin a la bitlla, que haurà de tornar a aixecar just on ha caigut. A poc a poc, per tant, les bitlles es van escampant pels impactes i poden arribar a estar fins a 10 metres del punt de llançament.

Una dificultat extra per a la Mari i persones amb altres limitacions. Per això als dos presidents, Jordi Barbé i Joan Legua, els va semblar que calia introduir "alguna correcció" i es van inspirar en alguna variant del billar americà. "Vam pensar que la persona en qüestió 'declari' quina bitlla vol tirar i llavors se li permeti llençar contra aquesta bitlla des d'una distància de 3,5 m. D'aquesta manera, conservaria la proximitat", exposa Barber.

'LA BALLARINA DE LES BITLLES'

El mölkky és tan ràpid que contínuament he d'aturar la gravadora perquè amb qui estic parlant ha de llençar ja o soc jo qui ho ha de fer. En dos àudios gravo la conversa amb Lola Aguilar (Lora del Río, Sevilla, 1959), a qui batejo de pressa com la ballarina de les bitlles.

"Guanyi o perdi, jo sempre salto i ballo. Si el meu equip o jo ho fem bé, ho celebren... Als entrenaments ho festego tot, però avui és un campionat, eh", enraona, divertida, aquesta nova entusiasta de les bitlles catalanes i del mölkky que ja forma part del Club de Bitlles Cerdanyola. "Un dia, passejant la Duna, la meva gosseta, el presi, el Jordi em va convidar a provar les bitlles catalanes i des d'aquell moment m'encanten. I el mölkky és meravellós també", recorda. Un quart d'hora després, arriba una convidada d'excepció. "No volies conèixer la Duna? És guapa, eh! Mooolt guapa!", proclama, orgullosa, la Lola.

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

No t'ho perdís

Foto: Laura Busquets/ACN

PRIDE Barcelona

La capital catalana tornarà a omplir-se de colors per reivindicar, un any més, els drets del col·lectiu LGTBIQ+. L'Orgull se celebrarà des del 28 de juny fins al 21 de juliol amb un programa ple d'activitats, entre les quals destaquen els tallers, les xerrades, les festes, concerts, rues, exposicions o projeccions, entre moltes altres iniciatives. Tot plegat, amb l'objectiu de visibilitzar aquest col·lectiu i celebrar la diversitat i la lluita per la igualtat. Comptarà amb la presència d'activistes destacats i de personalitats de la ciutat, que participaran en el conjunt d'activitats proposades.

Famosos

Antonio Díaz (Badia del Vallès, 1986), més conegut com el Mago Pop, ha rebut a Nova York el premi Rècord Guinness per haver-se posicionat com l'artista individual de més èxit de la història de Broadway, superant Bruce Springsteen i Hugh Jackman, que tenien el rècord abans que ell. Aquest guardó l'ha aconseguit després de recaptar, en una sola setmana, 2,7 milions de dòlars amb el seu espectacle *Nada es imposible - Broadway Edition*. Cal recordar que l'il·lusionista és considerat un dels millors del món i que en els darrers anys ha estat el mag més taquiller d'Europa. A banda, és reconegut pels seus programes a la televisió, però especialment pels seus sorprenents espectacles en directe, amb els quals ha omplert, durant molts mesos seguits, el Teatre Victòria de Barcelona i també l'Encore Theater de Branson, a Missouri.

La fitxa

QUI ÉS?

E L M A G O P O P

ÉS FAMÓS PER...

Ser un dels millors il·lusionistes del món

Els seus *shows* omplen teatres arreu del planeta

QUÈ HA FET?

Ha rebut un Rècord Guinness

És l'artista individual més exitós de la història de Broadway

A LES XARXES...

Felicitations pel nou guardó

Els seus fans i tot el món de la màgia aplaudeixen la seva fita

Llibres

La Fúria
Alex Michaelides

El llibre explica una història sobre set persones atrapades en una illa grega. La trama se centra en la resolució d'un assassinat i els seus esdeveniments previs, que fan aflorar tota mena de sentiments entre els protagonistes. Una de les particularitats de la novel·la de Michaelides són els girs de guió i el fet que estigui dividida en actes.

Teatre

Paradise
Moreno Bernardi

L'obra reimagina el mite de la llegenda grega de Filoctetes i fusiona temes com la camaraderia, la lleialtat, la traïció i la manipulació. L'obra confronta l'estil de vida d'un grup de persones que viuen en un càmping a la platja amb el d'un exsoldat que porta una vida d'ermità en una cova. Es pot veure al Teatre Akadèmia de Barcelona fins al 7 de juliol.

Música

Dimonis
Jim

Després de guanyar la segona temporada del talent xou *Eufòria*, Jim presenta el seu primer EP. Amb aquest conjunt de cançons, l'artista explica les seves vivències més íntimes i personals, amb una mescla d'estils musicals i sonoritats que van des de l'electrònica fins a una balada més pop, sense perdre l'essència rockera que tant la caracteritza.

Pelis i sèries

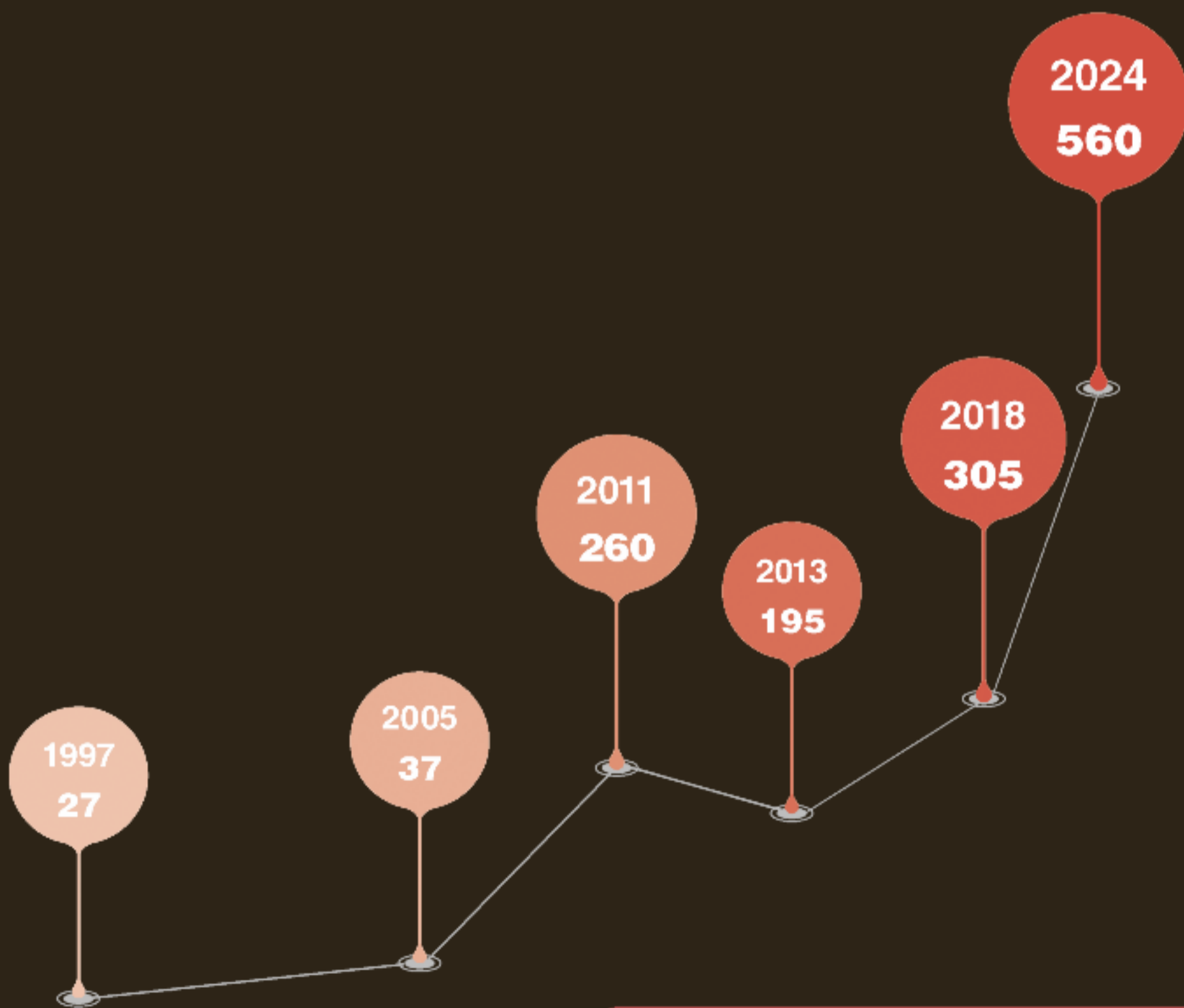
Del revés 2
Kelsey Mann

La pel·lícula protagonitzada per les emocions arriba amb una segona part ambientada en plena adolescència. La Riley, que en el primer film era una nena, es fa gran i les seves emocions passen a ser un còctel explosiu. Al centre de control apareixeran noves emocions com l'ansietat, l'enveja o la vergonya i ho posaran tot de cap per avall.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

CORPUS 2024

**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

ESTILS DE VIDA

El contacte físic és bo per a la salut

Foto: Freepik

📌 SALUT MENTAL

Tocar els altres no només ens proporciona plaer, sinó que és bo per a la nostra salut física i mental. No és pas un consell d'autoajuda, sinó la conclusió d'un estudi publicat a la revista *Nature Human Behaviour* que ha combinat un total de 212 estudis internacionals en els quals van participar 12.966 persones. Tot plegat per certificar científicament que el contacte físic és una eina poderosa per millorar el benestar de la població en general.

Segons expliquen els investigadors, els massatges, les abraçades i les carícies tenen efectes positius en la nostra salut, tant la mental com la física. A més, aquest impacte augmenta a mesura que creix la freqüència del contacte. És a dir, que com més abraçades, millor per a la salut.

L'estudi revela que tocar objectes també és beneficiós. Per exemple, acaronar una manta, un coixí o, fins i tot, un robot. No és tan efectiu com tocar un humà, però un objecte pot ajudar-nos a obtenir aquests beneficis si no tenim ningú a prop.

Aquest descobriment obre la possibilitat d'impulsar teràpies complementàries basades en el tacte per reduir el dolor, la depressió i l'ansietat, tant dels infants com dels adults.

Les claus.....

CONTACTE

Les abraçades, les carícies o els massatges tenen efectes positius per a la salut

TERÀPIA

Diversos estudis demostren que el contacte pot reduir el dolor, la depressió i l'ansietat

FREQÜÈNCIA

La quantitat d'abraçades o carícies és més important que la seva durada

OBJECTES

Tocar una manta, un coixí o un robot també aporta beneficis físics i emocionals

Foto: Freepik

CONCURS

Busquem el fan més fan d'Ametller Origen

Participa a
corp.ametlleriorigen.com
I GUANYA UN ANY DE COMPRES GRATIS!

SISTEMA DE SALUT DE CATALUNYA

LA TEVA SALUT EN LES MILLORS MANS

Més informació

gen.cat/liniahorta

/Salut

**Generalitat
de Catalunya**

**sempre
endavant**